

LBRIS

We know
books

Ana-Maria Păunescu

toate poeziile
pe care
nu ți le-am
scris

București, 2022

CUPRINS

Geamul	7
Istorie literară	8
Infinit	10
Gelozie	11
Ești matematică pură	12
Ambidextrie	15
Distanțe	17
Povețe	18
Moartea și iar moartea	19
Creion	20
Aduceri, rămăneri	22
O branulă	23
Gropari	24
Mimă	25
Clopote	29
Vis cu colț de pâine	30
Doi oameni	32
Târg de marți	34
Căderi. 4.	36
Buzunare	37
Hrușcă Ștefan	39
Săcărâmb	42
Gramatică	43
Cheia	45

Pod între palme	47
Frunzele din ceas	49
Câteodată	51
Toate poeziile	53
Somnolențe	56
Cine?	57
Fără acordul nostru	59
Un ochi, alt ochi	60
Îmi lipsești, secundă	61
Așa a fost să fie	62
Izbituri	66
Începe tu	67
Clopote	68
A cui	69
Steaguri	70
Fotografie	71
Asemănări	73
Carnaval	74
Doruri	75
Deznodământ	76
Sacrificiu	77
Doi	78
Scurtmetraj	79
Resemnare	80
Spre sud	81
Cea mai tristă iarnă	82
Absurd	83
Când, toamna	84
Chestionar	85
Bătălie	86
Dacă	87

Înțelesuri	88
Cu milă, pentru anonimi	89
Crăciun fără tata	91
Lumina și absurdul	92
ADN	93
Rol	94
Saudade	95
Tot loanei	97
Zvon de pâine	99
Dinu Săraru, când ne-am cunoscut?	101
Ploaie de primăvară	104
Zori	107
Concav	110
Templu	111
Cântec de noapte bună (Acasă)	112
Părinți	113
Șepțică	114
Tablou cu cai	118
Se tot zvonește	119
Mesaj	121
Cumva	122
De ziua lui Fănuș	123
Umbre	124
Distanțe	125
Zvon	126
Coincidență	127
Duminici	128
În scris	129
Paradox	130
Ceva	131

Mălăele	132
Tâmpile	133
Rând.....	134
IR 12.....	135
Rugămintele.....	136
Ane.....	137
Cu umbră.....	138
Șah.....	139
De ochii lumii.....	140
Voci.....	142
Frânturi.....	143
Copii.....	144
Poeții.....	146
Fântâna sărată.....	148
Dacă aș fi fost poezie.....	149
CUPRINS.....	152

Geamul

S-a spart și geamul, ușa e deschisă,
Ca la-ngropări îi suntem vieții scut,
Iar lacrima din podul greu coboară
Alunecând pe sarea sa tăcut.

Noi izolăm, cu clopotele vremii,
Fereastra fără geam din ochii grei
Și lacrima continuă să cadă
Alunecând timid în ochii mei.

E frig afară și e frig în case,
Din ochiul drept mă mut în ochiul stâng
Și uit de geamul spart din casa mare
Și văd prin ceață că încep să plâng.

De dor de tată sau de drag de mamă,
În plină pace sau în plin atac,
Ca lacrima din ochii altor vremuri
În geamul casei mele mă prefac.

Istorie literară

Grăbește-te,
e ultimul tren către istoria literară,
nu mai pierde vremea cu bagaje inutile,
nu-ți mai căuta nici pașaportul,
nu o să fie nevoie de niciun fel de acte,
nu e cazul să facem acum pe legaliștii,
după ce ne-am croșetat viața pe furiș,
grăbește-te,
atât îți mai pot spune,
s-ar putea ca ficțiunea din rândurile noastre
să nu mai poată aștepta,
s-ar putea să ajungi târziu la casa de bilete,
gara nu-ți mai cunoaște pașii timizi,
peronul nu mai știe
cum arată povestea noastră,
nimic din ce am stabilit alaltăieri nu mai e valabil,
nimic nu se mai poate confirma pe lista de așteptare,
o să vezi că am dreptate,
o să vezi că nimeni
nu mai stă să afișeze mersul trenurilor,
telefonistele au plecat demult,
concediul lor seamănă cu

ultima noastră despărțire,
grăbește-te,
nu mai căuta în sertare,
nu mai privi spre fotografiile trecutului,
îți spun sincer
istoria literară nu are răbdare,
aud ultimul tren grăbindu-se spre semnal,
aud șinele trosnind
sub povara promisiunilor noastre,
controlorul e nervos,
compostează fără încetare iluzii,
grăbește-te,
vreau neapărat să ajungi la timp,
vreau neapărat să reușești
să înscrii povestea noastră
acolo unde îi e locul,
vreau neapărat să te salvezi tu primul,
nu-ți face griji pentru mine,
probabil ne vom revedea mai târziu,
când o să faci din nou cunoștință nemurirea,
grăbește-te,
îți dau întâlnire
în istoria literară
și, ca de obicei, nu ai voie să întârzi.

Infinit

Așa se scriu poveștile în teatru,
Cu multă fantezie pe făraș,
Ea - lașă, uită cât de mult iubește,
El uită cât de mult iubește - laș.

Așa se fac recenziile clare,
Cu peticiri de raze în apus,
Ea - minus, pentru cât de mult așteaptă,
El pentru cât de des dispare - plus.

Gelozie

Citesc poezie românească,
Citesc poezie universală
Și sunt geloasă.
Am impresia că ei,
Toți marii poeți ai lumii,
Te-au cunoscut înaintea mea,
Te-au descoperit înaintea mea,
Te-au iubit înaintea mea,
Te-au scris înaintea mea.
Cam mare prețul
Acestei inutile tinereți
Care mă-ngână!

Ești matematică pură

Ești matematică pură, și minus și plus,
conții integrale în plâns și în pas,
Semeni cu graficele pe care
Le-am învățat în liceu
Și pe care
le-am înțeles
Abia acum,
Când niciun fel de examen
Nu mă mai poate ajuta
Să păcălesc vârste și îndoieli.
Semeni cu adunarea și cu scăderea,
Uneori, îmi amintești
Și de împărțire și înmulțire,
Deși,
Dacă mă gândesc puțin,
Cel mai bine
Ți se potrivesc numerele
Impare, pare, reale și complexe
De care depinde orice
Operație matematică serioasă.
În ochii tăi,
Și numai în ochii tăi,

x tinde către infinit,
ești matematică pură,
aproape că ți-aș putea ghici
formulele,
dacă mi-aș aduce din cutiile din pod
câteva dintre caietele
din clasa a noua,
de când nu știam că și
oamenii
pot semăna plus și culege minus,
chiar în cele mai clare
situații de viață,
când teorema lui Pitagora e singura
care poate determina
rolul celei de-a patra laturi.
Ești matematică pură,
Ești regula de trei simplă
Transcrisă fără puncte-puncte,
Nu pot să nu rămân să caut
Răspunsul corect.
Când mi se face frică
Și-mi trece prin cap să fug
Sau, pur și simplu, să nu mai lupt
Cu toate forțele,
Îmi amintești de sin, cos
Și de diminețile în care
Am început să realizez că
Nu suntem eterni
Și că putem lăsa pe mâine orice,
Mai puțin fericirea.